

Nedeľa 6. týždňa v Cezročnom období (cyklus C): báseň Božej lásky

Komentár na nedeľu 6. týždňa v
Cezročnom období (cyklus C).

„Blahoslavení ste, ktorí teraz
plačete, lebo sa budete smiať.“
Zjednotení s Kristom získavame
silu premeniť utrpenie na
vykupiteľskú lásku.

Evanjelium (Lk 6, 17. 20-26)

Ježiš s Dvanástimi zostúpil s nimi
dolu a zastal na rovine i veľký zástup
jeho učeníkov a veľké množstvo ľudu
z celej Judey i z Jeruzalema aj z

týrskeho a sidonského pobrežia. On uprel oči na svojich učeníkov a hovoril:

„Blahoslavení chudobní, lebo vaše je Božie kráľovstvo.

Blahoslavení, ktorí teraz hladujete, lebo budete nasýtení.

Blahoslavení, ktorí teraz plačete, lebo sa budete smiať.

Blahoslavení budete, keď vás budú ľudia nenávidieť, keď vás vylúčia spomedzi seba, potupia a ako zlo zavrhnú vaše meno pre Syna človeka. Radujte sa v ten deň a jasajte, lebo máte veľkú odmenu v nebi! Veď to isté robili ich otcovia prorokom.

Ale beda vám, boháči, lebo už máte svoju útechu!

Beda vám, čo ste teraz nasýtení, lebo budete hladovať!

Beda vám, čo sa teraz smejete, lebo budete žiaľiť a plakať!

Beda, ak vás budú všetci ľudia chváliť, lebo to isté robili ich otcovia falošným prorokom!“

Komentár

Evanjelium tejto nedele preberá jednu z najprekvapujúcejších a najzásadnejších pasáží Ježišovho kázania: blahoslavenstvá, ktoré sú svojim paradoxným jazykom učením o pravom šťastí, ktoré hľadajú všetci ľudia. Svätý Josemaría ich definoval ako „báseň Božej lásky“. V skutočnosti, ako vysvetľuje pápež František, „blahoslavenstvá sú Ježišovým portrétom, jeho spôsobom života; a sú cestou k pravému šťastiu, po ktorej môžeme kráčať aj my s milosťou, ktorú nám dáva Ježiš“. Lukáš nám ukazuje Majstra, ktorý

stojí na rovine a káže s autoritou a majestátom. Vmiešani do davu dnes môžeme cítiť jeho slová adresované nám.

„Blahoslavení chudobní“. Chudoba nie je v živote kresťana niečo čo môže ale nemusí byť. Pravda je taká, že bez nej človek nie je ani učeníkom, ani blahoslaveným. Všetci ju musíme žiť ako Majster. A aby sme chudobu stelesnili uprostred sveta, svätý Josemaría odporúčal: „Radím ti, aby si bol lakomý voči sebe a veľmi štedrý k ostatným; vyvaruj sa zbytočných výdavkov kvôli prepychu, z rozmaru, márnivosti, pohodlia... nevymýšľaj si zbytočné potreby“. Tvárou v tvár všeobecnej atmosfére konzumizmu je potrebné často prehodnocovať, či sme odpútaní od vecí, ktoré používame; či žijeme šetrne, aby sme Ježiša nasledovali zblízka a začali vlastniť „Božie kráľovstvo“. Ak budeme žiť chudobne, budeme sa vedieť aj

štedro starať o druhých a najmä o chudobných a núdznych, na ktorých sa nikdy nebudeme pozerat' ľahostajne.

„Blahoslavení, ktorí teraz hladujete“. V prepychu bohatých a sýtych nie je miesto pre Boha a druhých. Na druhej strane tí, ktorí žijú triezvo a striedmo, začínajú byť „naplnení“ Bohom. Ide o to, aby sme sa s vďačnosťou tešili z pozemských dobier, ale spôsobom, ktorý nás vedie k túžbe po duchovných dobrách. Toto blahoslavenstvo nás tiež vyzýva, aby sme pracovali s dôverou v prozreteľnosť: zatiaľ čo sa snažíme získať potrebnú obživu čestným spôsobom, zostávame pokojní tvárou v tvár možným ťažkostiam, pretože Boh nikdy neopúšťa svoje deti.

Ježiš tiež hovorí, že blahoslavení sú tí, ktorí teraz plačú, lebo neskôr sa budú smiať. Keď sa kresťan snaží

napodobňovať Majstra, „zakúša dôverný vzťah medzi krížom a vzkriesením“, ako vysvetlil Benedikt XVI. Zjednotení s Kristom získavame silu premieňať utrpenie na vykupiteľskú lásku. Potom máme tú istú radosť, akú Pán zažil vo svojom umučení, pretože s ním nás dosiahol dar Ducha Svätého a otvoril nám brány neba. S touto nádejou a útechou je kresťan útechou pre druhých; „môže sa odvážiť mať účasť na utrpení druhých a už viac neuteká pred bolestnými situáciami“, hovorí nám pápež František.

Napokon Ježiš nazýva blahoslavenými tých, ktorí pre neho trpia prenasledovaním alebo sú odmietnutí. Naša dôslednosť ako bežných kresťanov môže iných šokovať alebo rozčuľovať. My však musíme mať odvahu odrážať svojim čestným správaním láskavú Ježišovu tvár, ktorú hľadajú všetci ľudia. V tom môžeme nasledovať radu

svätého Petra prvým kresťanom: „Ak aj trpíte pre spravodlivosť, ste blahoslavení. Neľakajte sa ich hrozieb a neplašte sa, ale uctievajte sväto Krista, Pána, vo svojich srdciach, stále pripravení obhájiť sa pred každým, kto vás vyzýva zdôvodniť nádej, ktorá je vo vás. Robte to však skromne, s bázňou a s dobrým svedomím, aby sa tí, čo tupia váš dobrý život v Kristovi, zahanbili práve v tom, z čoho vás osočujú. Lebo je lepšie trpieť za dobré skutky, ak je to Božia vôľa, ako za zlé. Veď aj Kristus raz navždy trpel za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás priviedol k Bohu. Bol usmrtený v tele, ale Duchom oživený“ (1 Pt 3, 14-18). Stručne povedané, v rozpore s tým, čo sa môže zdať, naše šťastie nespočíva v neobmedzenom vlastníctve statkov. Nespočíva ani v tom, že za každú cenu získame uznanie druhých. Šťastie spočíva skôr v stotožnení sa s Kristom.

Pablo Edo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/domingo-c-to-6/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-c-to-6/)
(26.03.2025)